

Доклад на комисия Галилей

Обобщение на аргумента

1. Някоя човешка интелектуална дейност, включително научната, не може да избегне факта, че трябва да прави предположения, които не могат да бъдат доказани използвайки своята собствена методология (т.нар. абсолютни презумпции).
2. Основните преобладаващи предположения или модели на света на мнозинството от модерните учени са тясно натуралистични спрямо метафизиката, материалистични спрямо онтологията и редукционистко-емпирични в методология.
3. Резултатите от това са вярванията, че съзнанието не е нищо друго освен последствие от комплексно подреждане на материята или пораждащ се от мозъчната дейност феномен.
4. Това вярване нито е доказано, нито оправдано.
5. Всъщност, съществуват документирани емпирични феномени, които се противопоставят на тези вярвания. Сред тях са:
  - А. Истинни доклади за преживявания близки до смъртта с комплексни интуиции, възприятия, когниции и емоции по време на добре документирана липса на мозъчна дейност.
  - Б. Истинни доклади за неместни възприятия, които биват потвърдени независимо, по време на подобни близки до смъртта преживявания с липса на мозъчна дейност.
  - В. Голямата база данни от парапсихологични проучвания и такива на когнитивни аномалии показват в серии от мета-анализи, че подобни неместни възприятия са наистина възможни.
  - Г. Голямата база данни от деца, които помнят минали животи, някои от които имат кореспондиращи деформации.
6. Увеличаващ се брой непредубедени учени вече проучват тези гранични области, използвайки съществуващи научни методи и достигат емпирично установени заключения, които предизвикват преобладаващото гледище.
7. Следователно те твърдят, че имаме нужда от модел на съзнанието, който да бъде анти-редукционистки и който да позволява на съзнанието негов собствен онтологичен статус.

8. Моделът на минимален консенсус е двуаспектен или взаимодопълващ се модел, в който материя и ум, съзнанието и физическият му субстрат са два аспекта на реалността, които не могат да бъдат редуцирани и са едновременно явяващи се перспективи на една реалност, до която иначе не бихме имали директен достъп.
9. Ако това е дадено, веднага бихме могли да видим, че съзнанието може да има свой собствен директен достъп до реалността, не само чрез сетивните възприятия, като в класическия емпиризъм, но също и чрез вътрешните възприятия и радикалната интроспекция.
10. В резултат може да съществува различен и в същото време валиден път за достъп към реалността, чрез съзнанието, в допълнение на класическия, който науката сега предоставя.
11. Това би могло да включва директен достъп, под определени условия, до дълбоки структури на реалността, които биха могли да предоставят важни прозрения в сферите на етиката, значенията и ценностите.
12. Наистина, прозренията от преживяванията близки до смъртта и други трансформиращи опитности навеждат на мисълта, че всички ние сме включени и сме част от едно голямо поле на съзнанието, с дълбоки последици за етиката в един взаимосвързан повече от всякога свят.
13. Интегрирането на по-широко гледище за съзнанието в науката също така ще даде тласък на развитието на нови методологии: тези на радикалната интроспекция и вътрешния опит.
14. От гледна точка на широкоразпространеното възприятие, че тесен материалистичен поглед върху света е често безкритично предаван на младите учени от основните авторитети като адекватно обяснение на реалността и предпоставка за успешна научна кариера, ние правим призив за отворено изследване по темата и окуражаваме научното общество да стане по-критично саморефлексивно относно своите абсолютни презумпции, върху които техните основни дейности се базират и да обмислят разширяване на техния обхват.

Преведено от Росен Емил Молнар, бакалавър Психология във ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий“

Translated by Rosen Emil Molnar, bachelor in Psychology in Veliko Tarnovo University “St. St. Cyril and Methodius”